

VÁRJAD AZ URAT!

Mindnyájan kerülhetünk szorongatott helyzetbe, mikor úgy tűnik, nincs kiút ebből az állapotból. Tanácsot kaphatunk innen is, onnan is, de nem biztos, hogy ez javít a helyzetünkön. Dávid, aki maga is átélt többször szorongatott helyzeteket, elmondja, hogy ő mit tett: "Várván vártam az Urat és meghallgatta könyörgésem szavát..." (Zsoltárok 40:1-5.) A mi magabízó természetünktől idegen ez a fajta várakozás: "Várván vártam", (vagyis türelmesen vártam) az Urat." Inkább szeretjük a lázas tevékenységet, a gyors megoldásokat, mint a türelmes várakozást. - Aki mégis türelmesen vár, azt olykor gyávának, vagy ostobának bélyegezzük. Persze, lehetséges ilyen várakozás is, - de Dávid nem erről beszél. Ő a tettek embere volt. Ha kellett, szembeszállt a vadállatokkal is, - soha nem hátrált meg az ellenség előtt, hanem harcba szállt még Góliáttal is, - de nem magabízón, hanem az Úrral. Sokszor volt azonban olyan szorult helyzetben, amikor mindenki cserben hagyta és csak az Úrban bízhatott. Az utóbbi időben sokféle próba között magam is ezt a leckét tanulom. - Dávid sem volt mindig egyedül. Isten rendelt mellé társakat a harcban, de az egyedüllét szorongatott napjait is meg kellett kóstolnia. - Így vált alkalmassá, hogy tanuljunk tőle.

Mindnyájunk életének vannak különböző szakaszai. Ha fiatalok vagyunk, mellettünk van a társunk, - könnyebben megbírkózunk a nehéz, szorongatott helyzetekkel, de nem kerülhetjük el az olyan megtapasztalásokat sem, mikor magunkra maradunk. Ilyenkor tudjuk meg igazán, kicsoda számunkra Isten.

Ahhoz, hogy adott esetben türelmesen tudjunk várakozni az Úrra, feltétlenül szükség van a helyes Istenismeretre. Tudni kell, amit Dávid így fogalmaz meg: "Csak Istenben nyugszik meg lelkem. Tőle van az én szabadulásom". (Zsolt.62:2-3.) Ez nem jelenti azt, hogy Isten nem használhat eszközöket, de a megoldást csak Ő adhatja. Dávid ebben a Zsoltárban ötször használja nyomatékkal ezt a szót: "csak". Egyre jobban tapasztalom, milyen fontos eljutni erre a felismerésre, és hogy mennyi áldást rejt magában: türelmesen várni az Úrra. Örömmel olvasom az egyik Zsoltárban: "Hozzád emelem Uram lelkemet...Benned bízom...Ne szégyenüljek meg...Senki se szégyenüljön meg, aki Téged vár." (25:1-3.) - Ha tudom, hogy Isten az, akire várok és nem hiába, akkor nincs okom a türelmetlenségre. Az Úrra várni türelmesen nem magánügy, hanem közösségépítő életvitel. Dávid egyéni imádságával és átélt tapasztalataival nemcsak a kortársait erősítette, hanem évezredek óta kimeríthetetlen kincsestára lett mindazoknak, akik hittel olvassák és épülnek belőle. Maga Jézus Urunk is "Zsoltárokat énekelve ment az Olajfák hegyére", ahol vért verejtékezve készült a megáldoztatásra. (Mt.26:30.)

A mi feladatunk sem lehet más, mint Zsoltárokat énekelve menni végig földi vándorutunkon, mert: "Kösziklára állította lábunkat, megerősítette lépteinket és új éneket adott szánkba, az Ő nevének dicséretét. Hallják ezt a szegények és örülnek." (Zsolt.40:4) A gyülekezetben közös a célunk. Feladatunk pedig buzdítani egymást a zsoltáros szavaival: "Legyetek erősek és bátor szívűek mindnyájan, akik várjátok az Urat". (Zsolt.31:25). Legyen bennünk az a szent bizonyosság, ami Jób szívében megvolt: "Tudom, hogy az én Megváltóm él...és meglátom Őt szemeimmel". (Jób 19:25-26).

Gerő Sándorné



Hatalmas

A hűvös éjszaka csillagoktól szikrázó bársonyfekete eget terít fölénk. Mintha csak mi léteznénk e pillanatban, s a mérhetetlen űr. Egyszerre suhan át a lelkünkön a gyönyörűség és a borzongás érzete. Akiket csillagok, üstökösök porából formált egy láthatatlan, hatalmas kéz, szinte egygészesen a testünket adó világegyetemmel.

A fölfoghatatlanul távoli égitestek, galaxisok egyszerre karnyújtásnyira lesznek a szárnyaló emberi gondolatnak. A gigászi távlatokon át Valaki jelen van, teret és időt átfogó lényével olyan közel kerül hozzánk, mint a hangtalanul ránk hulló harmat, amely lassan mindent elborít, átjár.

A találkozás helye mégsem a káprázatos égbolt, hanem a szív bensőséges csendje. Az a hely, ahol megfogannak érzések, gondolatok bennünk, ahonnan kiindul az élet. Itt jelenti ki magát és lesz társunkká, Urunkká Jézus, itt nyer új életet hullott emberi lélek Benne, és kapja ajándékul azt a kimondhatatlan, végtelen teljességet, amit csak bűnös halandó kaphat: megszabadít láncaimból, s gyermekévé fogad a Hatalmas.

Egyedül Övé a dicsőség!

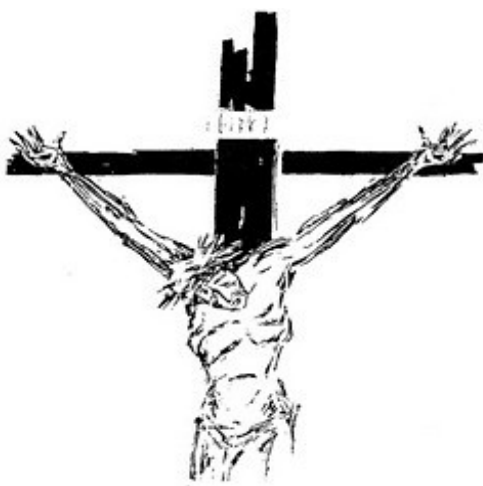
Újvári Ferenc

B I Z O N Y S Á G T É T E L

Egyik nap a férjem kaptatosan jött haza a munkából. Amikor megláttam őt, kezdtek belém jönni a rossz érzések, amiket nagyon nehezen megfogalmazva kidobáltam magamból:- a nemtörődömséget, a visszautasítást. Másnap Évihez mentem imádkozni, ahol bennem Isten hatalmas áttöréssel felszínre hozta: a hitetlen családtagjaim megtéréséhez is szükséges az összetört szív, a bűnbánat és ez számomra is fájdalmat jelent, - nem óvhatom meg magam tőle. (-Ez annak kapcsán jött fel bennem, hogy fiatalabbik lányunk házasságában problémák vannak, ő már imádkozik Istenhez, de még nem született újjá, férje még hitetlen. Anyai szívem szerint legszívesebben beleszóltam volna az életükbe, de Isten megállított, hogy nem tehetem, mivel nem "szólhatok" bele az Ő akaratába! Nem tudhatom, hogy Ő mit enged meg a lányoméknak életében azért, hogy megtérjenek, újjászülessenek.) Tovább maradtam Évinél, mint amit a férjemnek ígértem. Hazaérkezésemkor a férjem jogosan felindulva kérte tőlem számon, hogy az együtt megbeszélte meglepetés, amelyet estére terveztünk az idősebbik lányunknál, - nem sikerült, mert én későn értem haza. Ez neki nagyon fájt. Megdöbbsenem magamon, - hogy feledkezhettem meg erről? Bocsánatot kérve férjemtől és Istentől, kértem Istent, nevezze meg bennem ezt a bűnt, ami miatt ez megtörténhetett. - Isten megnevezte: - az önzés. (- Ha a férjem kaptatos, ösztönösen magamba szoktam fordulni, őt pedig magára hagyom. Nem foglalkozom vele. Ha pedig beengedem az önzést és elkezd felnőni bennem, nálam olyan figyelmetlenséget okoz, hogy a megbeszélte dolgok nem jutnak eszembe, sőt volt már olyan is, hogy

figyelmeztetésemkor még halványan sem emlékeztem rá.) Kidobtam magamból az önzést az Úr Jézus nevében és hálás voltam Istennek, hogy mindkettőnk formált. Az én bukásom a hitetlen férjemmel együtt engem is összetört. Az ő megtéréséhez szükséges összetöretés Istennél van, Ő ismeri a férjem szívét, nekem pedig figyelmeztetés: ha a férjem kapatosan jön haza, - hívjam Istent, hogy a férjemet így is el tudjam fogadni és szeretni Isten dicsőségére.

(Réz Beáta)



KITŰZTE JELEIT

Az Úr kitűzte jeleit
Népének hosszú vándorútján.
Értették-e, hogy mit jelölt meg
negyven év alatt ott a pusztán?
Emlékeztek-e a mérföldkövekre,
keserűsége, hűtlenségükre?
Szívükben számon tartották-e
szeretetének és kegyelmének
csoda-tanúit, drága jeleit:
Az élő vizet, fürjeket, mannát,
az érc kígyó gyógyító hatalmát?
- Nem tett így egyetlen néppel sem!
Hányszor feledték, s hűtlenné lettek:
Ő hűtlenül is szerette őket,
jeleivel eljegyezte mindet,
mert népe volt, tulajdon nyája!

Ennek a nyájnak kicsinyét, nagyját
ő, hogy vezette, ő hogy vigyázta!

Így vezet és így őriz Ő engem.
Kitűzte jeleit életemben.
Térképem: sok-sok hosszú évem
színes, kanyargó útjain,
göröngyein és állomásain
örök mementók az Ő jelei,
mind-mind csodáit jelöli.
Lobognak, mint színes kicsi zászlók,
őrzik egy életút emlékeit:
vesztett csatáknak véres helyeit,
és büszke, boldog, hős győzelmeit.
Vallom, hogy Ő volt, ki karján
hordozott,
ha éheztem, mannával tartott.
élő vizével hányszor itatott!
Ha hűtlen voltam, Ő hű maradt,
és minden csoda-jelet számon tart,
mellyel eljegyzett örökre engem!
Visszanézek és jeleit látom,
felismerem -, hálával csodálom,
szerelmét mindhalálig áldom!

(Oláh Lajosné)



KÁRPÁTALJÁN JÁRTUNK

Ez évben én is csatlakoztam egy olyan akcióhoz, mely már évek óta tart.

Három angliai falucskából áll össze az a csapat, amely most már ötödik alkalommal keres fel két Ukrajnában lévő kis poros, magyarok lakta falut, hogy orvosi segítséget nyújtson rászorulóknak, gyógyszerrel lássa el őket, lelkigondozásban részesítse az arra igényt tartókat és angol nyelvet oktasson gyermekeknek. Magyarországról keresztény orvostanhallgatók, egy gyógyszerész, két már végzett orvos csatlakoztak a csapathoz. A orvosok asszisztensként,

ill. tolmácsként segítették a brit orvosok munkáját.

Sokat hallottam már férjemtől (ő a magyarországi segítőik szervezője) és Klára lányomtól erről az akcióról, de a nevek, sztorik most „életre keltek”.

Én magam a betegek regisztrációjával foglalkoztam. És valóban, az emberek jöttek. Jöttek a marhapásztortól kezdve a református püspökig számosan: segítségre szoruló, gyógyulni akarók. Sok munkánk volt....

Esténként persze voltak vidám percek: műsorral, közös játékkal, dalokkal, népi táncsal, finom falatokkal.

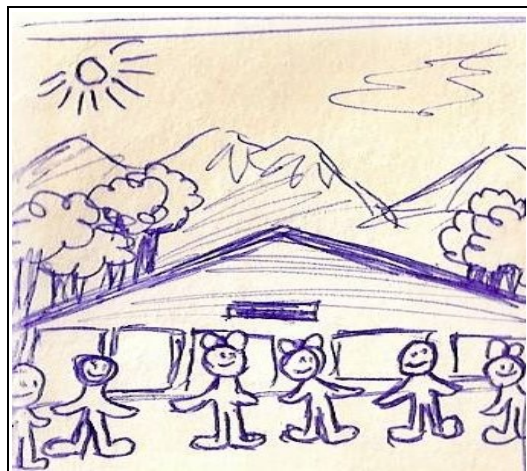
De ami rám a legnagyobb benyomást tette: az a nagy áldozat ami emögött meghúzódik: időben, pénzben, energiában, a szükséges műszerek / gyógyszerek átgondolásában, beszerzésében, szállításában.... Nem is találnék rá magyarázatot, hogy miért teszik emberek mindezt, hacsak nem azért, mert végső soron a Mindenható Istennek szolgálnak vele.

Az Ő országának pedig különös törvénye, hogy gyakran éppen az kap, aki ad.

Visszaérkezésünket követő héten megható volt az egyik Pécsen tanuló orvostanhallgató (római katolikus) lány e-mailje, aki igen nehéz szülői háttérrel rendelkezik, s az otthon kapott sebekkel megterhelve indult el erre a nem pihenésről szóló, kárpátjai útra. Leírta, hogy milyen sokat jelentett neki ez a hét, az a légkör, amit ott tapasztalt; ami körülvette őt....

Hála Istennek érte.

Bukovszkyné Viola



Ó, Tahi tábor...

A fenti címmel készített Újvári Villő és Dobnek Petra egy 8 oldalas újságot az ideai bibliaköri táborunkról, amelyből néhány részletet, cikket ide is beemeltünk. Idén is Tahiban rendeztük a táborunkat júl. 28 - aug 3-ig.

A gyermekek létszáma ugyan változott a különböző napokon, de - 60-alatt sosem volt! 10 felnőtt tanító/csoport-vezető vitte a tanításokat és a programokat, amelyekhez 10-12 felnőtt „táborozó” is csatlakozott, segítve a munkát.

A gyermekek jól bekapcsolódtak a programba, mindenki megtalálta a régi és új barátait. Isten áldásából békeesség volt közöttünk, és érezhettük, hogy ő mindent előkészített számunkra. Hálások vagyunk azért is, hogy sokan mögöttünk voltak imádságban, „sütiben”, „telefonon”, „személyes látogatásban”, vagy akár „nápolyiban.” Jó volt látni, hogy mindenki magáévá tette azt a gondolatot, hogy olyan lesz a tábor, amilyenre alakítjuk, és ebből mindenki aktívan ki is vette a saját részét. Délelőttönként voltak a tanítások és délután kerültek sorra a különböző játékok és közös programok, kirándulás. Az esti alkalmakon pedig egy-egy csoport, illetve néhány testvér tett bizonyosságot kapcsolódva a témához. A tábortűzi éneklést az esti énekkel zártuk, amely közös imaként is hangzott a tábor csendjében.

(Bögös János)

Az én csoportom(Török Dani)

Ebben a csoportban tizenketten vagyunk. Mivel a tábor a bibliai személyek közül leginkább Péterről szól, nálunk is az ő és Isten kapcsolata a főtéma. Csoportvezetőink Inez és Jancsi, akik

mindig kellemes beszélgetést vezetnek a csoport minden tagjával. A hangulatunk remek, sokszor torkollik nevetésbe egy-egy mondat. Néha szoktunk énekelni, az alkalmunk végén pedig mindig imádkozunk. Megköszönjük az áldásos alkalmat annak, akinek mindent köszönhetünk, az egy élő Istennek. Ez egy nagyon jó kis csapat, remek vezetőkkel!



A csoportunkban (Arnold Szabina és Szász Abigél)

Szoktunk cipős játékot játszani. Mindenki leveszi az egyik cipőjét és körbe kell adni, az esik ki, akinél sok cipő van. Ezt énekeljük: „A cipőt fogd, hamar ide tedd elém, ugye szól, ki tudja, hol van az enyém....”

Ezenkívül szoktunk színdarabokat játszani. Feladatokat is töltünk ki.

Hegyi Abigél riportja Hegyi Samuval a fiúcsoportról

- Ki vezeti a csoportotokat?
- Dobner Péter és Erika.
- Ki a legidősebb/legfiatalabb?
- A legidősebb Albert. A legfiatalabb Máté.
- Ki a legjobb barátod a csoportban?
- Dani, Albert, Jonatán.
- Miket szoktatok játszani?
- Add tovább a jelet.
- Hogy érzed ott magad?
- Jól.

Oláh Szabrina és Szénási Szabina beszámolója

A mi házi csoportunk is meghívást kapott a táborba.

Megmondom őszintén, nem nagyon akartam jönni. De pár napot eltöltöttem a táborban, és nagyon megtetszett.

Hétfőn este finom, meleg vacsora várt bennünket. Kedden voltak játékok. Már szerdára nagyon sok barátunk volt. Csütörtökön nagy pizsamapartit szerveztünk, nagyon jól sikerült.

Máskor is szeretnénk eljönni.

Apróságok csoportja

A legkisebb csoportban tízen vagyunk. Megtanuljuk az aranymondásokat, beszélgetünk, énekelünk, és sokat rajzolunk. Rajzolni még Misu is odajön. (Hegyi Zsuzsa néni)



Bogárka

Egyszer egy hét pettyes katicabogár lányka elindult megnézni mi van a táborban. Hívta a csoportjába Zsuzsi, Laci és Éva; Péter és Erika, végül ide is oda is bekukkantott egy szóra. Közben figyelte egy csoportra, akiknek a létszáma 16-20 fő között mozgott. Kicsit közelebb repült, hogy lássa, kikből áll ez a fegyelmeztelen, nyüzsgő banda. Megállapította, hogy helyes fiúkkal van dolga, s pont a szerelem volt a téma, ezért meghúzta magát egy fűszálon hintázva. Végül sokat tanulhatott a családról, próbákról, megtisztulásról, elhívásról s a „nanotechnológiáról”. Észre se vette, s jó barátokra lelt a 15-22 év közötti fiatalok társaságában, s még a bajszos ember és kedves felesége is beolták magukat a szívébe. Majd a hét pettyes katicabogár leányka elindult hazafelé, mert lassan vége a tábornak. Hívta Jancsi jövő nyárra,

és megígérte a bogárka, hogy jövőre is bekukkant a táborba.
Dobner Petr@

Tudósítások

...a sportvetélkedőkről

Az idei táborunkban is sor került a szabadidőnket kitöltő különféle versenyekre. Számos résztvevő élvezhette a már jól megszokott rangadók izgalmát. A 2008-as tábor vetélkedői új szabályokkal lettek meghirdetve, így a páros versenyek egyik résztvevője egy fiatalabb táborozó volt. A nevezéseket keddi határidővel Kántor Barnabás gyűjtötte össze. A sorsolás közzétételét követően megkezdődtek az éles és szoros küzdelmek. A minden figyelmet igénybe vevő sakkmérkőzések külső szemlélőkkel övezve drámai, komoly hangulatot teremtettek. A pár méterrel arrébb zajló csocsó-párviadalmak szinte felkiáltások és csalódott sóhajok jellemezték. A terem túlsó végén pedig a csúszkáló papucskok és a labda zajára lehettünk figyelmesek, amik a ping-pong mérkőzések elengedhetetlen elemei.

A nevezők közt előfordult bátor, vállalkozó szellemű fiatalabb résztvevő, de voltak idősebb, tapasztaltabb játékosok is.

Ezeket a tényezőket figyelembe véve őszintén mondhatom, hogy mindenki odaadó küzdelemmel tört a győzelemre.

Így valóban egy kellemes, izgalmas és sokszínű vetélkedőkre adott helyet az idei táborunk.

...a túráról

Csütörtök délután a táborozók zöme erdei túrára indult. Első állomásként a Hétvályús forrást vettük célba. Jó időnk volt, a napsütés melege átszűrődött a lombok között. Libasorban vonult a csapat Oláh Miki vezetésével. Jó hangulatú beszélgetés mellett haladtunk a szűk

ösvényen. A csapás szélén gombákra lettünk figyelmesek. Ezt örömmel nyugtáztuk, élen Erdélyi Sanyival, aki tapasztalt gombaszakértőként a friss termés leszedését javasolta.

A Hétvályús forráshoz érve friss vízzel üdíthettük föl magunkat. Kis pihenést követően csoportképhez álltunk össze. Ezután eligazítást kaptunk a meredek emelkedő, a Vöröskő megmászásához. A gyökeres és sziklás hegyoldal sok veszélyt rejtett magában, de mindenki szerencsésen feljutott.

Az út fáradságát egy pillanat alatt elfeledtette velünk a szemünk elé táruló csodálatos panoráma.

Helyi tudósítónk:
Bögös Bence; Tahi, 2008

Kézművesség mindenkinek

Bibliaköri táborozásunk során mindig nagy az érdeklődés a kézműves foglalkozások iránt. Minden évben izgalommal készülök erre, hiszen olyan sokszor tapasztalom, hogy „...én nem vagyok erre képes!”, „...én ezt biztosan nem tudom elkészíteni!” mondatok után milyen élvezettel készülnek az újabb és újabb szép fonott karkötők, hímzett könyvjelzők. Krepp-papírból virágok készülnek, gyöngyből ékszerek, no meg a kis katicák, krokodilok, halacsák, szarvasbogarak...stb. Vagy „milyen jól szól az általam készített síp!”. Kicsit olyanok ezek az alkalmak, mint régen a fonóban. Jár a kezünk, s közben beszélgetünk. Érezzük a közös munka örömeit, élvezzük a szép alkotásainkat, ha magunknak készült, akkor is, de ha meglepetésnek, akkor meg különösen.

Minden évben festünk egy közös, nagy zászlót, amit hazaviszünk, s a bibliaköri szobánk falairól újból és újból szívesen, és Isten iránti hálával emlékezünk az elmúlt táborok szépségeire, eseményeire.

Kántorné Forgács Ágota

Sherlock Holmes

Szerintünk ez a nyomkereső játék feldobta a napot, mivel mindenkiben felgerjeszti a versenyszellemet, így kicsik és nagyok egyaránt élvezik.

A feladat, hogy különféle színű betűket kell keresni, amiből végül a jelszavakat kapjuk a különböző állomásokhoz, ahol feladatokat teljesítve kapunk pontokat. Tapasztalatunk alapján elég jó időtöltés, és nemcsak szórakoztató, de tanulságos is. Összetartó ereje van mind a csapatban, mind az egész táborral és a kint lakó testvérekkel.

Kiss Regina és Óvári Mónika



Láss, ne csak nézz!

LÁSS,
ne csak
nézz!

2	s	2
0	z	0
0	e	-
8	p	2
.	t	1

ifjúsági találkozó és evangélizáció szeptember 20-21.

Kedves Testvérek! Végre itt az idő, amit olyan rég tervezgetünk: ezen a hétvégén egy nagyobb rendezvénnyel készülünk megszólítani a környezetünkben élő fiatalokat nagyon változatos programmal.

Szombat reggel 9-től este 8-ig tervezünk előadásokat (Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztor előadásában a két téma: Lényeg a felszín alatt; Isten ujjlenyomatai), zenei programokat, sportot a szomszédos iskolában, filmklubot (Bakancslista című film) stb. Napközben pedig kinyit a Kávéház, ahol halk zene mellett lehetőség lesz a beszélgetésre, kapcsolatépítésre, lelkigondozásra, imádságra.

Vasárnap pedig a találkozó résztvevőivel közösen vehetünk részt az istentiszteleten, ahol az üzenet (Újvári Ferenc: Élet az élet után) mellett zenei szolgálatok, pantomim, biztonságtételek színesítik az alkalmat.

Amikor a Testvérek újság megjelenik, addigra már az előkészületek sűrűjében leszünk: zenészek, pantomimosok már elkezdtek a próbákat, előadók meg vannak szólítva, összeállt a szolgáló csapat. Szórólapunk nyomdában van, szeretnénk a személyes megszólítás mellett ezt átadni az érdeklődőknek. Meghívót küldtünk a Józsefváros újságba és a Helyi Téma lapba. A www.jubi.hu weboldal pedig folyamatosan beszámol a legfrissebb hírekről.

Nagy hála van a szívemben ezért a lehetőségért, és az a vágy, hogy bárcsak a résztvevők egy lépéssel közelebb tudnának kerülni az Úrhoz. Fontos, hogy ezt imában, bőjtben kérjük. Ezért szervezünk imaláncot, ahol bárki bekapcsolódhat az imaszolgálatba. Kántor Juditnál lehet erre jelentkezni.

Liptai Gábor

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

A szerkesztőség köszönetét fejezi ki a beérkezett adományokért, melyből az újságot díszítő gyermek rajzok készítőit, a bibliakörös gyermekeket ajándékoztuk meg.

SZERKESZTŐSÉG



NYUGDÍJAS KLUB

Legközelebbi alkalmunk:
2008.szeptember 11-én lesz, 15
órai kezdettel.

Minden érdeklődőt (nem nyugdíjast is) szeretettel várunk!

A R A N Y A L K O N Y

Szeptember harmadik
vasárnapján 14.30 órakor lesz
a legközelebbi
együttlétünk Törökbálinton.

Hajlam és értelem között
szoros a kapcsolat. Aki a
rosszban leli kedvét, képtelen
megérteni a jót.
C.H. Spurgeon

BETEG VOLTAM ÉS MEGLÁTOGATTATOK

...Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg naponként imádkozni! Az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. A felsorolt betegek címe, telefonszáma Újvári Ferenc lekipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Bozsogi Jánosné
Gajárszky Magdolna
Groska Erzsébet
Kántor Andrásné
Kárpáti Tivadarné

Liptai Sándorné
Pap László és neje
Rumbold Gyula

Szabó Istvánné
Szabó Lajosné
Szebeni Gyula és neje
Tóth Imréné

Vodiczky Mária

Erdei Béláné
Gálffy Imre
Hetzke József
Kántor Imréné
Kissné Boross
Lídia
Magyar Gyuláné
Páka Elek
Sós Gábor és
neje
Szabó László
Szalay Mihályné
Tóth Eszter
Vida Sándor és
neje
Lajta Magdolna

József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.baptist.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható
újságunk!

Folyamatosan kerünek fel az Igehírdetések

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9³⁰ imaóra,
10⁰⁰ és 17⁰⁰ Istentisztelet.
Szerda 18⁰⁰ Istentisztelet.
Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.